

Степасюк Л.М.

к.е.н., доцент, доцент кафедри економіки
Національний університет біоресурсів і природокористування України

Васюченко А.О.

Магістр
Національний університет біоресурсів і природокористування України

ПРИБУТОК ЯК ОСНОВНИЙ ФАКТОР РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА

Розвиток вітчизняного бізнесу в сучасних умовах господарювання набуває особливої динамічності. Це пояснюється наявністю жорсткої конкуренції як з боку українських, так і зарубіжних підприємств, підвищенням вимог споживачів до якості товарів та послуг, що пропонуються на ринку.

Сучасні умови ведення підприємницької діяльності ставлять перед вітчизняними підприємствами нові вимоги щодо збільшення обсягів виробництва продукції, їх інноваційного розвитку, посилення інтеграційних процесів, тощо. Будь-яка підприємницька діяльність не може бути перспективною, якщо її фінансовий результат не є додатнім та не характеризується позитивною динамікою зростання. Виходячи із цього, увага кожного керівника все більше зосереджена на обсягах отриманого прибутку та показниках прибутковості підприємства. Тому для формування оптимального рівня прибутковості для керівників підприємств необхідно ретельно досліджувати зміст та сутність даного поняття для прийняття продуманих управлінських рішень щодо її підвищення [2].

Підприємства є споживачами різних видів ресурсів. У процесі своєї господарської діяльності вони вступають у взаємодію з багатьма контрагентами (постачальниками, кредиторами, споживачами тощо). Тому, щоб зайняти свою нішу на ринку й успішно працювати, кожне підприємство має враховувати ряд

чинників, які впливають на його діяльність, планувати й прогнозувати власні кроки. Звичайно, досить важливе значення має професійна робота маркетингової та інших служб підприємства. Однак на сучасному етапі розвитку економіки дедалі вагомішого значення набуває саме управління фінансами підприємства, оскільки фінансові ресурси є базисним ресурсом, без якого неможливе функціонування й розвиток підприємства.

Зважаючи на вищезазначене, підприємства мають формувати таку структуру фінансових ресурсів, яка б забезпечувала зростання ефективності їх господарської діяльності, платоспроможність, фінансову стійкість, мінімізацію можливих фінансових ризиків. Тому в сучасних умовах ведення бізнесу при формуванні фінансових ресурсів підприємств збільшується значення прибутку, амортизаційних відрахувань та позичених коштів.

Прибуток – є основним джерелом розвитку підприємницької діяльності. Важлива роль економічної сутності прибутку підтверджена тим, що вона характеризує основну діяльність підприємства. Прибутковість та дохідність підприємства є одним з найголовніших показників, що відображають фінансовий стан підприємства. Вони визначають мету підприємницької діяльності [1].

На думку більшості авторів, прибуток являє собою позитивний результат від діяльності підприємства. Але існують думки про те, що дана економічна категорія – це частина доходу, яка залишається після покриття усіх витрат, і яка використовується в подальшому для виплати дивідендів власникам підприємства. Вважаємо, що прибуток в першу чергу, повинен використовуватися для розвитку бізнесу, бути власним джерелом інвестицій і лише потім розглядатися як дохід власників.

Формування прибутку залежить від багатьох чинників, кожний з яких позитивно або негативно впливає на величину прибутку підприємства. Всі фактори, від яких залежить прибутковість можна поділити на:

- зовнішні (фактори, які не залежать від діяльності суб'єктів господарювання);

- внутрішні (фактори, які залежать від діяльності підприємства).

Серед зовнішніх факторів можна виділити три групи:

- загальноекономічні фактори (побудова на основі власності виробничих відносин, формування організаційно-правових структур ринкового типу, створення інфраструктури ринку);

- ринкові фактори (суттєве коливання попиту і пропозиції, рівень реальних доходів населення, нестабільність фінансового ринку);

- інші фактори (політична нестабільність, негативні демографічні тенденції та ін.) [2].

Серед внутрішніх факторів також можна виокремити три групи:

- виробничі фактори (використання матеріально-технічної бази виробництва, використання трудового потенціалу);

- інвестиційні фактори (впровадження у виробництво нових засобів праці, витрати інвестиційних ресурсів);

- фінансові фактори (формування фінансової стратегії, планування діяльності, структура джерел фінансування) [3].

Отже, шляхи підвищення прибутковості підприємства базуються на дослідженні впливу зовнішніх і внутрішніх чинників та вибору необхідних інструментів, а також їх реалізація в практичній діяльності підприємства. Вважаємо, що досягти ефективності діяльності підприємства можливо тільки системно, враховуючи процеси внутрішніх і зовнішніх змін та тенденцій ринку.

Список використаних джерел

1. Gerasymchuk N, Kyrylyk N, Shtuler I, Stepasyuk L and Titenko Z 2020 The effectiveness of the export potential of the agricultural sector in terms of ensuring the financial stability of the state *Financial and credit activity-problems of theory and practice* 2(33) 434-440

2. Stepasyuk L and Titenko Z 2020 Competitiveness of agricultural products of Ukraine in the foreign market *Publishing House of Rzeszow University of Technology*

27(2) 69-77

3. Cherednichenko O and Bal-Prylypko L 2019 Modern condition and development of the specialized enterprises – rape producers *IOP Conference Series: Earth and Environmental Science* 315(2) 022018